

rh. Johannes
Vossij Matthi
& Martinio
2 Apr. 1629.

Vir clarissime et amicissime, non tam naturam piger sum
ad scribendum, quam imbecillitas veris ad scribendum pi-
grum facit. Quae tamen nimis meliuscule habet, sed si
proxima esset valetudini restituta omnino, et pan-
ter remitterent, minime fortassis, sed deinde tamen
occupaciones meae, quae publicae, quae privatae; non
modo in exarandis libris alacrior forem, sed etiam
in bene merendo de studijs literarum. Sed quamvis
me vocet tam multa, non tamen committam, ut non
similae licet, libris amicis respondeam, tardius
quidem, et non unis provocatis, sed tamen respon-
deam cum possim, et ut possim, operam dem. Impu-
nis tibi: et cum et doctrina excellens, et eximia
fragiliter virtus tua, atque etiam amor erga me
tuis. Quam libere tuae semper spirant. Atque
inde etiam est, quod proclivius de me sentis,
quam merear. Nempe ut trahina, si pondus im-
ponatur, depimitur: sic et iudicium tuum ob amorem
accessu non parum in gratiam vergit. Sed ego optem
sic errare unum alterum ex malevolis, qui non satis
sibi in honore esse videntur, nisi etiam dehaerent
pessimis laudibus nostris. Tibi vero, et amicis alijs,
non multum dantes dabit tam benigna aestimatio
nostra. At daret mihi, si amicum bello iudicium deceptor
alius mihi, quam sum, videret. De negotio illo ipse
tunc, dum multum agitavi. Atque is fuit affectus
meus erga te persuasiva, ut optarem cum etiam
tempus uteretur tui et aliorum. Sed non satis instabat
utrum vellet si erapis deceptoris ovantia de qua
poes. Quamquam ad vinctam juventam agitarem,
facile mihi spundebar, non plautum ei semper
vitam, quam grammaticum filij quasi arlicam
dum negantur. Interim omnibus verbis, (sunt dissimiles)
quodbor eribade arcos o rucupore. Nec alium
quicquam tantopere in causa esse poterat, cum si
irapis aradum ovkatasivruadae tui qidw no,
si ta peri tymanian tuiantem qvota kata-
saron. etiam casse de causa nec minime sibi hoc
negotium agendum pulabat si rucutis. Tota dca
kadwsi oide tlu yvaukar qvoti. Duvyetai
id peri lin zaron ton boledoxvta itian-
tai ton ovk ebukvton. Interim non modo
valde meus delectationem respicenti illi, (quippe
scituli, venustuli, et omnia ad ea fonte profecta)
sed etiam

1629. x. kal. Maji

Vossij

sed etiam

sed etiam se agrosque collibusque operari
et diligere potest dicenda est prodest. Atque idem iudicium
meum. et qui aliter animatus esse possim, nisi
rem exere cogere iudicium est. Quae
sic habe, nihil nisi antiquius esse, per ad
pertinent, et signa in se vel mine, vel post
in annis, aut hinc, aut tunc, aut propter
mendatione tua digni putaris, nisi esse possit
effectum profecto, ut intelligas, quanti te
Brugmannus cupit et auxilio iurabo, quod
est lubricius, quia, quantum videre possit, con
habet optimam. Sed negotium illi est in
rebus, ac propterea inter rebus non parvi
moris: qui quidem malit, quam hinc decedere
opinionem pietatis singularis. et filiam habet
quae negotia parentis procurat. Quomodo ea
inveniret, siquid in se et parentibus solo malo
falcatur? Revertat ex voto Brugmanni negotium
transigi, si non invenisset in vulgus. Nunc metuo
hinc, ne ^{adversariis} animam dispendio millies malit
rare, quam hinc sui facere iudicium. et pro
pudentij esset Brugmannus, si initio redisset op
ut inter se et adversariis, ignavis omnibus, negotium
cesset. Pastor urbis inquit, qui ad hinc fundi negotium
maxime idoneus iudicatur, sedulo operam apud
suum dedit, ut negotium ageret, quo animam aeternam
exitus daret. Sed latere caritatis vir optimus
dentissimus, disertissimus. Negotium enim persuadere possim
quod quibus hinc frigidum esset, quod malit
facinus, si forte commissa sit, aeternum latere,
inde occasum capere ad delectanda rebus.
tamen fuit, qui mihi hoc insinaret. Sed hoc
quod tandem luras? Nam in, qui rebus ipse
fuit, vix unius esse putare hinc insinaret
necnon hinc in se servantes ferere, vel etiam
gari se patientur. Nec propterea in totum deper
sed si hoc non successit, alia id tentabo
iam de eo luras iam in Brugmannus, an
impense placebat. et boni et vir etiam offer
peccuniam, quo alacris suam et curam
Respondi, si sic de me sentiret, non pete
vultum. Facere me officium hinc hinc
de laborantibus succuri: nec ditari ex tali officio
sed amissum Martini, si possis, amittere
reddi velle. Hinc enim inquam gerere
sed ille minus vel benedictis Tentum
tam fortiter resistit, quam velle. Fuit illi
nes, parum solliciti de patria sua
solum ipsi requiritur vultum: sed in ex

bonis volentes perire eam. Quare non cessa-
 runt, usque dum, uti nunc intelligo, in tangunt
 periculum, nisi periculum maris, contra fluerent,
 vel circulariter, circumissent. Hac una stultissima
 prodigialitate actus, in ceteris, quantum quidem
 ad aures pervenit meas, pulchre se gessit. Postquam
 commissi. Interim gaudet, deinceps sibi nihil cum
 talibus negotiis fore: quippe qui nunc defunctus sit
 maleficus et suavis, qui ad ista fingentis exigi
 solent. Hac me ad te scribere, facile poterit
 suspicari. Quippe literis ad eum incluseras epistolam
 designatam, quod ad me quidem erat scriptum, sed
 oblitus es, es, in scripturis. Nam aperit ipse,
 atque inde didicit, velle te certiores ex me fieri,
 de omni re verita. Siquid potui hac in re fieri
 a me velis, tanta significat. Stesio in commen-
 datibus meis ad d. Guimann abijt Guimann, ubi se
 communi studiorum mensa frui posse sperabat.
 Sed tamen est mimentis, cum, qui id beneficium
 expectent, et, quia pueri et venerunt, ex more
 debeant praesentari, ut ne intra et annum quidem
 voti sui compos fieri possit. Nam Guimann ei
 amicus fuit, ut Franckeburg vel ubi favor
 plures poterit: qui ne ei deesset, de meliore eum
 nota sicut. Amantem contra credavit. Ita ad
 me Guimann ipse perscripsit. Rideni Latinianum
 mitionem (in quo multa ex Argentinis hinc, my-
 diffinitate movit ei, per que profert) cum magi-
 strum Meis compari. Transmittet illud vel Bryman-
 ng, vel si id cessante, Herdemis noster. Sicut te
 arbitror Ballymag Lydin, ecclesiarum Dundee laudate piteo
 iam ante trimestre fuit pro cessante. Bibliothecarius
 reliquit grades, cuius pars maior in tua parva man-
 sed publicis auctione distinetur. Subveniente
 inter uxorem. Mei etiam nomine Clonington, illum
 Curiam salvere jubeas nro. Lydin
 et 17 c xxix. x Kal. Maias.

Tuus G. Vossius.

henj,
 dmodu
 ille
 str, qui
 4.
 debere
 allocutus
 flagitarij.
 quatin esse.
 a mihi
 in forte
 certe
 majisenti
 Verum
 exposit:
 dominans.
 dicrem
 gem vi:
 tur ite
 pulchre
 affectu
 illi religij
 in potero.
 scripiator,
 i: ad ex
 ongo daci:
 commenta
 enit
 piteo
 is modis
 majorem
 la: hinc:
 lorigillator
 e istis
 barent,
 e quidem
 ipse vj
 majore
 cum

na mittes, ego tibi cer-
 scripsisti. Vides me plane
 ga merty sicut an sis in loco
 me linguas aboy responsi de res vj
 Francoij. 2 April. 1677.
 Casparus Steso.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Italian, covering the upper two-thirds of the page.]

24 April

[Handwritten signature or name, possibly 'Gemma vna', written upside down.]

sed am
reddi velle.
sed ille minus vel
tam fortiter resistit, quam
nes, parum solliciti de patri
sunt ipsi nequiter vivunt: sed in